

ת"פ 7053/03/17 - מדינת ישראל נגד ארד סלם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7053-03-17 מדינת ישראל נ' סלם

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג וקיפניס-פרדמן

נגד

ארד סלם

הנאשם:

ע"י ב"כ עוה"ד גולברי

החלטה

השתלשלות ההליך:

- ביום 17.7.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע בעבירות הבאות:
 - החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים;
 - הספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודה הנ"ל (ארבע עבירות).
- הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר מיום 10.12.17. עוד לפני מסמכים שהגישה ההגנה:
 - מכתב ממפקדו של הנאשם בצה"ל [נע/1] ותמצית סיכום שירות צבאי [נע/4];
 - הודעה מטעם רשם המתווכים מיום 8.5.17 המעידה כי הנאשם עבר בהצלחה את הבחינה לקראת קבלת רישיון לתיווך במקרקעין, ובה דרישה להסכמה למסירת מידע מהמרשם הפלילי כתנאי לקבלת הרישיון [נע/2]. עוד הוגש טופס בקשה לקבלת הרישיון [נע/3];
 - מסמך "סיכום ביניים לטיפול" מיום 5.12.17 מטעם מרכז "התחלה חדשה", חתום על-ידי עו"ס דג ג ד, מומחה לטיפול בהתמכרויות, וגב' דנה קייזר, קרימינולוגית יישומית [נע/5];
- ביום 12.12.17 העידו לעונש אביו של הנאשם ועו"ס גולד הנ"ל.
- באותו יום טענו הצדדים לעונש, אך במהלך טיעוני ההגנה הופסק הדיון ובמהלך חריג עתרו הצדדים לביטול

הכרעת הדין ולהגשת כתב אישום מתוקן בשנית, ולפיו הודה הנאשם והורשע באותן עבירות בהן הורשע ביום 17.7.17, אך בתוספות מוסכמות מהותיות - תיאור הקשר החברתי בין הנאשם לבין כל אחד ממקבלי הסם.

5. לאחר התיקון טענו הצדדים לעונש בהתייחס להרשעה בכתב האישום המתוקן:

התביעה עתרה לקביעתם של מתחמים עונשיים ולמיקום העונש במתחמים:

בגין עבירת ההחזקה - מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שמונה חודשי מאסר;

בגין אספקת סם מסוכן - שלושה עד תשעה חודשי מאסר, בגין כל אירוע;

התביעה המליצה למקם את עונשו העיקרי של הנאשם בתחתיתם של כל המתחמים - המלצה שמשמעותה אפשרות לריצוי מאסר בעבודות שירות, ולצדו מאסר מותנה, קנס, פסילה וצו מבחן.

ההגנה מצידה עתרה לביטולה של הרשעת הנאשם, בהסתמך על תסקיר שירות המבחן ועל הראיות שהביאה.

מעשי הנאשם:

1. ב-9.12.15 סיפק הנאשם 5 גרם קנבוס תמורת 500 ₪ למכרה שלו, שלהם ידיד משותף [אישום 2].
2. ב-9.12.15 בשעת ערב, סיפק הנאשם 10 גרם קנבוס תמורת 1,000 ₪ למכר/ה[1] שלו [אישום 2].
3. ב-9.12.15 או ב-10.12.15 סיפק הנאשם גרם אחד של קנבוס תמורת 100 ₪, למכרו מלימודיו [אישום 4].
4. ב-9.12.15 או ב-10.12.15 סיפק הנאשם שני גרם קנבוס תמורת 200 ₪, למכר אחר מלימודיו [אישום 5].
5. ב-11.12.15 בשעה 00:50 החזיק הנאשם ברכבו 2.63 גרם נטו קנבוס, ונמצא כי החזיק בביתו עוד 38.10 גרם נטו קנבוס, וכל-זאת שלא לצריכתו העצמית [אישום 1].

דין ומסקנות:

1. הנאשם יליד 1994, כבן 23 כיום, רווק המתגורר עם הוריו ואינו עובד. הנאשם סיים לימודיו עד תעודת בגרות, על-אף הפרעת קשב והיפראקטיביות, ושירת בצה"ל שירות משמעותי ומוערך. לאחר שחרורו עבד הנאשם בעבודות שונות וכעת הוא מחפש עבודה. משפחתו של הנאשם תומכת בו, אך מודעת לחומרת מעשיו: כשירות המבחן, התרשמתי אף-אני מעדותו של האב ומיכולתה של המשפחה לתרום לשיקומו של הנאשם, תוך שהיא משקפת לו ללא-פשרות את חומרת מעשיו.
2. הנאשם נטול עבר פלילי ואין לחובתו תיקים פתוחים.
3. הנאשם החל להשתמש בקנבוס לסוגיו מגיל 17 לצורך אלחוש עצמי, כדרך הרסנית ולא-מותאמת להתמודד עם קשייו, דיכאון ובדידות. כך, עד שהגיע למצב התמכרותי ולשימוש תדיר שגרר חובות כספיים.

4. הנאשם בחר לממן את צרכיו באספקת קנבוס למכריו, עד שנלכד לאחר זמן קצר.

5. הנאשם הביע הבנה מלאה לחומרת מעשיו וגילה חרטה כנה ובושה. ההליך הפלילי שימש זרז לנאשם, שפנה ביוזמתו ובתמיכת משפחתו לטיפול בהתמכרותו כבר באפריל 2017:

מהדו"ח המפורט של מרכז "התחלה חדשה" [נע/5] ומהתסקיר, עולה כי הנאשם טופל פרטנית וקבוצתית. הנאשם שיתף פעולה עם הטיפול מתוך מניע פנימי, והתועלת לא איחרה לבוא - הנאשם חדל מלהשתמש בסמים (כפי שמעידות גם בדיקות השתן שמסר); הוא נושא עינוי לעתיד ולקריירה בתחום הנדל"ן; והוא נכון להמשיך טיפול תומך בבעיית ההתמכרות, כמו-גם לבירור מעמיק של המצוקות הנפשיות שתרמו לבחירה בסם.

הנאשם ממשיך בטיפול, ושירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות העבירות הצטמצם.

6. שירות המבחן מצא אפוא כי הנאשם עלה באופן ברור על דרך השיקום, שאיננה עוד תקווה לעתיד אלא מהלך המצוי כבר בעיצומו. הצפי לסיומו הטוב של מהלך שיקום מוצלח זה הוא חיובי ביותר.

7. שירות המבחן ממליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, לצד חיוב בשל"צ בהיקף נרחב: המלצה זו נסמכת על יכולותיו של הנאשם ותהליך השיקום, שעיקרו הפסקת השימוש בסם, ועל החשש לפגיעה חמורה בהמשך חייו של הנאשם, שמיעד עצמו לעיסוק בתיווך מקרקעין.

8. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושררה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.

9. טיב העבירה:

א. אין לכחד, כי פעילותו של הנאשם באספקת סמים, לרבות החזקת כמות סם גדולה שלפחות חלקה יועד להפצה, נושאת עמה תו של חומרה מיוחדת, בהיותה מתוכננת, חוזרת ומתמידה. עם-זאת, יש להדגיש כי פעילות זו, שבגינה הורשע הנאשם, התמשכה על-פני שלושה ימים בלבד, 9.12.15 עד 11.12.15. לנתון זה חשיבות רבה, במיוחד בהתחשב בהיעדרן המוחלט של הסתבכויות פליליות אחרות;

ב. נתון חשוב נוסף הוא טיבה של האספקה: הנאשם סיפק כמויות לא-גדולות של סם "קל" מסוג קנבוס למכריו בלבד. התנהגותו של הנאשם, הרחוקה מהתנהגותו של סוחר סמים, מצביעה על-כך שאין ענייננו במי שהפך את עצמו לחוליה משמעותית בהפצת הסם;

ג. סקירת פסיקה מעלה כי במקרים מתאימים בוטלה הרשעה, אף בעבירות סמים חמורות יותר, וראו למשל ע"פ 28110-10-15 **מ.י. נ' דוד** (2015), ע"פ 53504-01-11 **אלון נ' מ.י.** (2011), ת"פ 47871-03-15 **מ.י. נ' אסא** (2017), ת"פ 29385-06-15 **מ.י. נ' רייכמן** (2016) ות"פ 37836-08-15 **מ.י. נ' יהב** (2016) שבהם הפניות לפסיקה רלוונטית, ת"פ 33292-04-14 **מ.י. נ' דרוז'נין** (2015), ת"פ 38934-06-14 **מ.י. נ' קהלני** (2015),

ת"פ 9050-04-13 מ.י. נ' פלוני (2015), ות"פ 44597-02-13 מ.י. נ' שאגן (2013);

ד. נמצא אפוא כי טיב העבירות בנסיבותיהן מאפשר, עקרונית, ביטולה של הרשעה;

10. הפגיעה הצפויה מעצם ההרשעה:

א. המסמכים שהוצגו [נע/3 ונע/4] מלמדים על מאמצי הנאשם להתחיל ולהשקיע בקריירה של מתווך במקרקעין. לא יכול להיות ספק, כי הרשעה תקשה מאוד על הנאשם לזכות ברישיון, אם לא תאיין כליל את האפשרות;

ב. ענייננו באדם צעיר מאוד, שביצע את העבירות בגיל צעיר עוד יותר, הנחוש לחלץ עצמו מהתלות בסם ולבנות לעצמו חיים נורמטיביים ויצרניים. תהליך השיקום המוצלח ייפגע מאוד, אם תיכזב תוחלתו של הנאשם לעסוק במקצוע שרכש (והשוו ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מ.י. (2001) ות"פ 21157-01-16 מ.י. נ' בארי (2017) ובו סקירת פסיקה);

ג. בנסיבות אלה, ההרשעה עלולה לגרום לפגיעה לא-מידתית בתהליך השיקום;

11. כלליה של הלכת כתב מאפשרים ואף מצדיקים את הנקיטה בצעד החריג של ביטול הרשעתו של הנאשם.

12. הנאשם לא יצא פטור מעיצום מוחשי, שכן אחייב אותו בביצוע שעות של"צ בהיקף נכבד.

סוף-דבר, אני מורה כדלקמן:

א. הרשעת הנאשם מבוטלת, על-אף הקביעה כי ביצע את המיוחס לו בכתב האישום;

ב. אני מחייב את הנאשם, בהסכמתו, בביצוע 350 שעות של"צ ב"טירת הילד", לפי תכנית שירות המבחן המאושרת עתה. הנאשם מוזהר, כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט, להרשעתו ולענישתו;

ג. אני מעמיד את הנאשם, בהסכמתו, בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, וקובע בצו תנאי מפורש של המשך טיפול במרכז "התחלה חדשה", כל עוד ימצא שירות המבחן צורך בכך. הנאשם מוזהר כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן, תוביל להשבת התיק לבית המשפט, להרשעתו ולענישתו;

הוראות נלוות:

א. עותק ההחלטה ישלח לשירות המבחן;

ב. מוצגים: סמים יושמדו, וכל מוצג אחר למעט כסף יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ג. ככל שהפקיד הנאשם פיקדון בתיק קשור או בתחנת משטרה, יושב לו הפיקדון;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד
הצדדים.

[1] שם המכרה לא מלמד על המגדר;